

Testimonia ex divinis et sacris scripturis

Τοῦ ἁγίου καὶ μακαρίου ἘΠΙΦΑΝΙΟΥ Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίας τῆς
Κύπρου

**ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ τῶν θεοπνεύστων γραφῶν καὶ ἁγίων περὶ τῆς ἐξ οὐρανοῦ
ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ μονογενοῦς θεοῦ Λόγου παρουσίας, καὶ τῶν δι' αὐτοῦ
γενομένων θαυμάτων καὶ τοῦ πάθους καὶ τῆς ἀναστάσεως καὶ τῆς
δευτέρας αὐτοῦ καὶ μελλούσης ἐπιφανείας.**

pin.1.1 α ὅτι πρὸ τῶν αἰώνων ὁ υἱὸς γεγένηται- β ὅτι συνῆν τῷ πατρί- γ ὅτι
συνκτίστης- δ ὅτι ἀπεστάλη- ε ὅτι ἤξει- ὅτι ὤφθη· καὶ Θεὸς ὢν, γέγονεν
ἄνθρωπος- ζ ὅτι ἐκ σπέρματος Δαυιδ ὁ Κύριος- η ὅτι ἐκ παρθένου- θ ὅτι μετὰ τὸ
γεννηθῆναι φυλάξει τὴν τέκουσαν παρθένον- ι ὅτι ἡ μήτρα πύλη- ια ὅτι ἀνωδύνος
ἢ παρθένος γεννήσει- ιβ ὅτι ἐχρήσθη- ιγ ὅτι χωρὶς πατρὸς ἐπὶ γῆς καὶ μιξέως- ιδ ὅτι
παιδίον- ιε ὅτι ἐν Βηθλεὲμ τεχθήσεται- ι ὅτι προσκυνήσουσιν οἱ μάγοι- ιζ ὅτι
ἀνατελεῖ ὁ ἀστὴρ- ιη ὅτι τὰ βρέφη ἀναιρεθήσονται- ιθ ὅτι ταραχθήσεται Ἡρῶδης
καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ πάντες- κ ὅτι ὑποκρίσει ζητήσῃ προσκυνῆσαι- κα ὅτι θυμωθήσεται
ἀπατηθεὶς- κβ ὅτι ἐρευνήσῃ καὶ ἀναζητήσῃ- κγ ὅτι ἀνελεῖ τὰ βρέφη- κδ ὅτι οὐκ
ἀναλεῖ τὸν Χριστόν- κε ὅτι εἰς Αἴγυπτον καταβήσεται ὁ Χριστός- κ ὅτι ἐξ Αἰγύπτου
κληθήσεται- κζ ὅτι βαπτιζόμενος ἀγιάσει τὰ ὕδατα- κη ὅτι ἐνδόξως ἀπὸ τοῦ
βαπτίσματος ἀναβήσεται- κθ ὅτι ἐπὶ θαλάσσης περιπατήσῃ- λ ὅτι τὸ κράσπεδον τοῦ
ἱματίου αὐτοῦ θεραπεύσει- λα ὅτι ζηρανεῖ τὴν συκὴν- λβ ὅτι πειρασθήσεται ὑπὸ τοῦ
διαβόλου- λγ ὅτι θεραπεύσει πολλούς- λδ ὅτι ἀναστήσει νεκρούς- λε ὅτι
ἀπιστήσουσιν οἱ Ἰουδαῖοι- λ ὅτι ἀπὸ πέντε ἄρτων θρέψει πολλούς- λζ ὅτι ἐπὶ ὄνου
εἰς τὴν Σιων ἐπελεύσεται- λη ὅτι τὰ βρέφη προδράμουσι κρίζοντα τὸ εὐλογημένος ὁ
ἐρχόμενος- λθ ὅτι ἐλέγξει τὸν λαόν- μ ὅτι ἐπιχυθήσεται αὐτῷ νάρδος- μα ὅτι
συναχθήσονται κατ' αὐτοῦ- μβ ὅτι καταψευδομαρτυρήσουσιν- μγ ὅτι Ἰουδας
προδώσει- μδ ὅτι ἐρεῖ ὁ Ἰουδας Χαῖρε ῥαββί- με ὅτι ἀργυρίουπραθήσεται- μ ὅτι
δήσουσι τὸν Χριστόν- μζ ὅτι κρίνουσιν αὐτόν- μη ὅτι ῥαπίσουσιν αὐτόν καὶ
ἐξουθενήσουσι- μθ ὅτι φεύξονται οἱ ἀπόστολοι- ν ὅτι ἀρνήσεται Πέτρος- να ὅτι
σταυρώσουσιν αὐτόν- νβ ὅτι ἀκάνθαις στεφανώσουσιν αὐτόν- νγ ὅτι ὄξος καὶ
χολὴν ποτίσουσιν αὐτόν- νδ ὅτι κόκκινον ἱμάτιον ἐνδύσουσιν αὐτόν- νε ὅτι
σιωπήσῃ κρινόμενος- ν ὅτι χλευασθήσεται- νζ ὅτι αὐτός ἐστιν ἡ ζωὴ ὁ
κρεμμύματος ἐπὶ ξύλου- νη ὅτι ἀπάθεια τὸ πάθος αὐτοῦ- νθ ὅτι ἐν νυκτί, ψύχους
ὄντος καὶ ἀνθρακιᾶς κειμένης πάθη- ξ ὅτι δύσεται ὁ ἥλιος- ξα ὅτι δύσεται ὁ ἥλιος
μεσημβρίας- ξβ ὅτι τὰ ἱμάτια αὐτοῦ διαμερίσονται- ξγ ὅτι συνσταυρωθήσεται
λησταῖς- ξδ ὅτι τὴν πλευρὰν ἐκκεντήσουσιν- ξε ὅτι ὄστουν αὐτοῦ οὐ συντριβήσεται-
ξ ὅτι ἐκ τῆς πλευρᾶς αὐτοῦ ὕδωρ ῥυήσεται εἰς βαπτίσματος τύπον- ξζ ὅτι ἐν πέτρᾳ
τεθήσεται- ξη ὅτι λίθος ἢ θύρα τοῦ μνήματος- ξθ ὅτι σφραγίσουσιν αὐτόν- ο ὅτι
ταφήσεται- οα ὅτι θέρους ἀρχομένου ἔσται τὸ πάθος, μηνὶ τῷ καθ' ἡμᾶς Μαρτίῳ- οβ
ὅτι φοβήσῃ τὸν Ἄδην ταφείς- ογ ὅτι ἀναμάρτητος- οδ ὅτι ἀναστήσεται- οε ὅτι
μάτην οἱ στρατιῶται τὸν τάφον τηρήσουσιν- ο ὅτι πρῶτῃ ἡ ἀνάστασις- οζ ὅτι
μαρτύριον ὁ τόπος ἔσται- οη ὅτι ἀπὸ τοῦ προτειχίσματος- οθ ὅτι ζητηθήσεται ὑπὸ
τῶν γυναικῶν- π ὅτι πρῶτον ἀπαντήσῃ γυναιξί- πα ὅτι ἀναχωρήσουσιν ἔμφοβοι-
πβ ὅτι ἐμφυσήσῃ τοῖς ἀποστόλοις τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον- πγ ὅτι ἀπὸ μέλιτος κηρίου
φάγεται μετὰ τὴν ἀνάστασιν- πδ ὅτι ἐροῦσιν ὅτι ἐκλάπη- πε ὅτι οἱ νεκροὶ
ἀναστήσονται- π ὅτι εἰς οὐρανοῦς ἀναλεύσεται- πζ ὅτι αὐτὸς ἦν ὁ κηρύξας- πη ὅτι

έν πάση τῇ γῆ τὸ ὄνομα αὐτοῦ- πθ ὅτι ἐκ δεξιῶν τοῦ πατρός, οὐκ ἀφ' οὗ ἀνῆλθεν ἐκάθισε· ἀλλὰ καὶ ὅτι κληθησόμεθα Χριστιανοί-[πρὸ τούτου- α ὅτι καὶ ἡ μετώπου σημείωσις τοῦ σταυροῦ προκατηγγέλετο- β ὅτι τὸ ἐν Χριστῷ βάπτισμα προκατηγγέλλετο- γ ὅτι προκατηγγέλλετο ἡ δευτέρα παρουσία- δ ὅτι κρινεῖ τὴν οἰκουμένην καὶ αὐτῷ ἡ κρίσις δοθήσεται- ε ὅτι ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη σκοτισθήσονται- ὅτι οἱ οὐρανοὶ εἰλίσσονται- ζ ὅτι πρὸ τῆς Χριστοῦ παρουσίας ἤξει ὁ Ἀντίχριστος- η ὅτι φονεύσει πολλούς- θ ὅτι τότε καιρὸς θλίψεως- ρ ὅτι καὶ μετ' αὐτὸν καὶ πῶς ὁ Χριστός- ρα ὅτι τὸ σημεῖον τοῦ Χριστοῦ φανερόν ἔσται- ρβ ὅτι τῆς βασιλείας οὐκ ἔξει πέρας- 1.τ α ὅτι πρὸ αἰώνων ὁ υἱὸς γεγέννηται- 1.1 Δαυιδ ὁ μέγας πρῶτος λέγει ἐν τῷ ρθ ψαλμῷ· Ἐκ γαστρὸς πρὸ ἐωσφόρου ἐγέννησά σε. 1.2 Καὶ ἡ Σοφία δὲ ὁμοίως λέγει· Πρὸ τοῦ αἰῶνος ἐθεμελίωσέ με ἐν ἀρχῇ, πρὸ τοῦ τὴν γῆν ποιῆσαι καὶ πρὸ τοῦ τὰς ἀβύσσους, καὶ πρὸ τοῦ προελθεῖν τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, καὶ πρὸ τοῦ ὄρη ἐδρασθῆναι, πρὸ δὲ πάντων βουνῶν γεννᾶ με. 1.3 Καὶ Δαυιδ αὐθις λέγει ἐν οα ψαλμῷ· Συμπαραμενεῖ τῷ ἡλίῳ καὶ πρὸ τῆς σελήνης γενεὰς γενεῶν. 2.τ β ὅτι συνῆν τῷ πατρί-

2.1 Μωυσης λέγει ἐν τῇ κτίσει τοῦ κόσμου· Ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἡμετέραν καὶ καθ' ὁμοίωσιν. 3.τ γ ὅτι συνκτίστης- 3.1 Ἡ Σοφία λέγει· Ἦνίκα ἠτοίμαζε τὸν οὐρανόν, συμπαρήμην αὐτῷ· καὶ ὅτε ἀφώριζε τὸν ἑαυτοῦ θρόνον· καὶ ἠνίκα ἐπ' ἀνέμων ἰσχυρὰ ἐποίησε τὰ ἄνω νέφη· καὶ ὡς ἀσφαλεῖς ἐτίθει πηγὰς τὰς ὑπ' οὐρανόν· καὶ ἠνίκα ἰσχυρὰ ἐποίησε τὰ θεμέλια τῆς γῆς, ἤμην παρ' αὐτῷ ἀρμόζουσα. 3.2 Καὶ Δαυιδ ἐν τῷ λβ ψαλμῷ λέγει· Τῷ λόγῳ Κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν, καὶ τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῶν. 3.3 Καὶ πάλιν ἡ Σοφία λέγει· Εἶδα τὰ ἔργα σου παροῦσα, ὅτε ἐποίησες τὸν κόσμον. 4.τ δ ὅτι ἀπεστάλη- 4.1 Ησαΐας οὕτως λέγει· Κύριος ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας τὸν οὐρανόν, καὶ πῆξας αὐτόν, ὁ στερεώσας τὴν γῆν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ διδούς πνοὴν τῷ λαῷ τῷ ἐπ' αὐτῆς, καὶ πνοὴν τοῖς πατοῦσιν αὐτήν· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὁ κάλεσάς σε, καὶ ἔδωκά σε εἰς διαθήκην γένους, εἰς φῶς ἐθνῶν, ἀνοιξάει ὀφθαλμοὺς τυφλῶν, ἐξαγαγεῖν ἐκ δεσμῶν δεδεμένους, καὶ ἐξ οἴκου φυλῆς, καθημένους ἐν σκότει. 4.2 Καὶ Μαλαχίας λέγει· Ἴδου ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, καὶ ἐπιβλέψεται ὁδόν. 4.3 Καὶ πάλιν· Εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέ με. 4.4 Καὶ Δαυιδ ἐν τῷ ρ ψαλμῷ λέγει· Ἀπέστειλε τὸν λόγον αὐτοῦ καὶ ἰάσατο αὐτούς. 5.τ ε ὅτι ἤξει- 5.1 Ιακωβ λέγει· Οὐκ ἐκλείψει ἄρχων ἐκ Ιουδα καὶ ἡγούμενος ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ, ἕως οὗ ἔλθῃ ὁ ἀπόκειται, καὶ αὐτὸς προσδοκίαν ἐθνῶν. 5.2 Μωυσης λέγει· Προφήτην ὑμῖν ἀναστήσει Κύριος ὁ Θεὸς ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ ὡς ἐμέ· αὐτοῦ ἀκούσεσθε κατὰ πάντα· καὶ ἔσται ὃς ἂν μὴ ἀκούσῃ τοῦ προφήτου ἐκείνου, ἐξολοθρευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα. 5.3 Καὶ Ὡση λέγει· ὡς ὄρθρον ἔτοιμον εὐρήσομεν αὐτόν· καὶ ἤξει ὡς ὑετὸς πρῶϊμος καὶ ὄψιμος τῇ γῆ. 5.4 Καὶ Αμμως λέγει· Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀναστήσει τὴν σκηνὴν Δαυιδ τὴν πεπτωκυῖαν, καὶ ἀνοικοδομήσει τὰ πεπρωκότα αὐτῆς. 5.5 Μιχαίας λέγει· Ἐπὶ τὰς κορυφὰς τῶν ὄρέων, ἐκ Σιων ἐξελεύσεται νόμος, καὶ λόγος Κυρίου ἐξ Ιερουσαλημ. 5.6 Καὶ Ιωηλ λέγει· Κύριος ἐκ Σιων ἀνακεκράξεται, καὶ ἐξ Ιερουσαλημ δώσει φωνὴν αὐτοῦ. 5.7 Καὶ πάλιν· Γνώσεσθε ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ κατασκηνώσει ἐν ὄρει ἀγίῳ αὐτοῦ. 5.8 Καὶ πάλιν· Κύριος κατασκηνώσει ἐν Σιων. 5.9 Αβδίου λέγει· Ἐν τῷ ὄρει Σιων ἔσται σωτηρία· ἐγγὺς γὰρ ἡμέρα Κυρίου ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη. 5.10 Ὁ δὲ Ιωνας ἀρκέσει τὸν τύπον τοῦ θανάτου δῆλον. 5.11 Καὶ Ναουμ λέγει· Χριστὸς ὁ Κύριος τοῖς ὑπομένουσιν αὐτόν. Ἴδου γὰρ ἐγὼ ἐπὶ σέ, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. 5.12 Καὶ Αβακουμ· Ἀνατελεῖ εἰς πέρασ καὶ εἰς καιρόν· καὶ ἐὰν ὑστερήσει ὑπόμεινον αὐτόν, ὅτι ἐρχόμενος ἤξει καὶ οὐ χρονίση. 5.13 Καὶ πάλιν· Ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθήσεται. 5.14 Καὶ ὅτι Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμαν ἤξει. 5.15 Καὶ Σοφονίας λέγει· Χαῖρε σφόδρα, θύγατερ Σιων, κήρυσσε θύγατερ Ιερουσαλημ·

εὐφραίνου καὶ κατ' τέρπου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου· περιεῖλε Κύριος τὰ ἀδικήματα σου· λελύτρωταί σε ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν σου. Βασιλεύσει Κύριος ἐν μέσῳ σου, οὐκ ὄψη κακὰ οὐκέτι. 5.16 Καὶ ἄλιν· Θάρσει Σιων, μὴ παρείσθωσαν αἱ χεῖρές σου· Κύριος ὁ Θεὸς ἐν σοί, δυνατὸς σῶσαι σε. 5.17 Καὶ Αγγαῖος λέγει· Ἐγὼ εἶμι μεθ' ὑμῶν, λέγει Κύριος, καὶ τὸ πνεῦμά μου ἐφέστηκεν ἐφ' ὑμᾶς. 5.18 Καὶ Ζαχαρίας λέγει· Χαῖρε σφόδρα, θύγατερ Σιων, ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ ἔρχομαι, καὶ κατασκηνώσω ἐν μέσῳ σου, λέγει Κύριος. 5.19 Καὶ ἄλιν· Ἴδου ἀνήρ, ἀνατολὴ ὄνομα αὐτῷ, καὶ ὑποκάτωθεν αὐτοῦ ἀνατελεῖ. 5.20 Καὶ ἄλιν· Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, ἐπιστρέψω ἐπὶ Σιων, καὶ κατασκηνώσω ἐν μέσῳ Ἱερουσαλημ, καὶ κληθήσεται Ἱερουσαλημ πόλις ἀληθινή. 5.21 Καὶ Μαλαχίας λέγει· Βασιλεὺς μέγας ἐγὼ εἶμι, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, καὶ τὸ ὄνομά μου ἐπιφανὲς ἔσται ἐν τοῖς ἔθνεσι. Καὶ ἐξαίφνης ἤξει εἰς τὸν ναὸν αὐτοῦ, λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὃν ὑμεῖς θέλετε, καὶ ὁ ἄγγελος τῆς διαθήκης, ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε· ἰδοὺ ἔρχεται, λέγει Κύριος. Ἀνατελεῖ ὑμῖν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν· ὄνομα αὐτοῦ ἥλιος δικαιοσύνης, καὶ ἴασις ἐν τοῖς πτέρυξιν αὐτοῦ. 5.22 Ησαΐας λέγει· Ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις ἐκείναις ἐμφανὲς ἔσται τὸ ὄρος Κυρίου καὶ ὁ οἶκος τοῦ Θεοῦ ἐπ' ἄκρου τῶν ὀρέων· ἐκ Σιων ἐξελεύσεται νόμος καὶ λόγος Κυρίου ἐξ Ἱερουσαλημ. Αὐτὸς Κύριος εἰς χρίσιν ἤξει μετὰ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ. 5.23 Καὶ ἄλιν· Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπιλάμψει ὁ Θεὸς μετὰ δόξης ἐπὶ τῆς γῆς. Ἐξελεύσεται ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί, καὶ ἄνθος ἐκ τῆς ῥίζης ἀναβήσεται· καὶ ἐπαναπαύσεται ἐπ' αὐτόν πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, πνεῦμα σοφίας, πνεῦμα συνέσεως, πνεῦμα βουλήs καὶ ἰσχύος, πνεῦμα γνώσεως καὶ εὐσεβείας· καὶ ἐμπλήσει αὐτόν πνεῦμα φόβου Θεοῦ. 5.24 Καὶ ἄλιν· Βασιλέα μετὰ δόξης ὄψεσθε. Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ἴδου ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἰδοὺ Κύριος μετὰ ἰσχύος ἔρχεται. 5.25 Καὶ ἄλιν· Εἶπατε τῇ θυγατρὶ Σιων, ἰδοὺ ὁ σωτήρ σου παρα γίνεται ἔχων τὸν ἑαυτοῦ μισθόν. 5.26 Καὶ ἄλιν· Γνωσθήσεται ἡ χεὶρ Κυρίου τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 5.27 Καὶ ἄλιν· Ἔσται ἡ ῥίζα τοῦ Ἰεσσαί, καὶ ὁ ἀνιστάμενος ἄρχειν ἐθνῶν· ἐπ' αὐτῷ ἔθνη ἐλπιούσι. 5.28 Καὶ ἄλιν· Ἐν σοὶ προσεύχονται, ὅτι ἐν σοὶ ὁ Θεὸς ἔστι, καὶ ἐροῦσιν οὐκ ἔστι πλὴν σοῦ Θεός· σὺ γὰρ εἶ Θεός, καὶ οὐκ ἦδειμεν. 5.29 Καὶ Ἱερεμίας λέγει· Πνεῦμα πρὸ προσώπου ἡμῶν Χριστὸς Κύριος. 5.30 Καὶ ἄλιν· Μνήσθητί μου Κύριε καὶ ἐπίσκεψαί με· καὶ ἀθώωσόν με ἐκ τῶν καταδικόντων με. 5.31 Καὶ ἄλιν· Ἴδου ἡμέραι ἔρχονται λέγει Κύριος, ἔρχονται, καὶ ἀναστήσω τῷ Δαυιδ ἀνατολήν δικαίαν, καὶ βασιλεύσει βασιλεὺς, καὶ συνήσει, καὶ ποιήσει κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς· ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ σωθήσεται Ἰουδας καὶ Ἰσραὴλ κατασκηνώσει πεποιθῶς ἐπ' αὐτόν· καὶ τοῦτο τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ὃ καλέσει αὐτόν Ἰωσεδεκ καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς προφήταις. 5.32 Καὶ ἄλιν· Γνώσονται τὸν προφήτην ὃν ἀπέστειλεν αὐτοῖς Κύριος ἐν πίστει. 5.33 Καὶ ἄλιν· Προσεύξασθε πρὸς με καὶ εἰσακούσομαι ὑμῶν, ἐκζητήσετε καὶ εὐρήσετε με, ἐὰν ἐκζητήσετε με ἐξ ὅλης καρδίας ὑμῶν, καὶ ἐπιφανοῦμαι ὑμῖν. 5.34 Καὶ ἄλιν· Ἐρχόμενος Κύριος ἐπ' ὄρος δίκαιον τὸ ἅγιον αὐτοῦ. 5.35 Καὶ Ἰεζεκιὴλ λέγει· Ἡ ὁμοίωσις τῶν προσώπων αὐτῶν τῶν τεσσάρων, πρόσωπον ἀνθρώπου καὶ πρόσωπον λέοντος καὶ πρόσωπον μόσχου καὶ πρόσωπον ἀετοῦ τοῖς τέσσαρσι. 5.36 Καὶ ἄλιν· Μνησθήσομαι ἐγὼ τῆς διαθήκης μου τῆς μετὰ σοῦ ἐν ἡμέραις νηπιότητός σου, καὶ ἀναστήσω σοὶ διαθήκην αἰώνιον· καὶ μνησθήσῃ τὴν ὁδόν σου. 5.37 Καὶ ἄλιν· Ἐξ ὄρους τοῦ ἁγίου μου, ἐπ' ὄρους ὑψηλοῦ, λέγει Κύριος, ἐκεῖ δουλεύσωσί μοι πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ εἰς τέλος. 5.38 Καὶ ἄλιν· Τάδε λέγει Κύριος, ἰδοὺ ἐγὼ ἐκζητήσω τὰ πρόβατά μου, καὶ ἐπισκέψομαι αὐτά, ὥσπερ ζητεῖ ὁ ποιμὴν τὸ ποίμνιον. 5.39 Καὶ ἄλιν· Γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἶμι κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν, ἐν τῷ ἐπιφανεῖναί με αὐτοῖς ἐν τοῖς ἔθνεσι. 5.40 Καὶ Βαλααμ λέγει· Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐκ τοῦ σπέρματος Ἰσραὴλ, καὶ κυριεύσει ἐθνῶν πολλῶν. 5.41 Καὶ ἄλιν· Ἀνατελεῖ ἄστρον ἐξ Ἰακωβ καὶ

ἀναστήσεται ἄνθρωπος ἐξ Ἰσραηλ, καὶ θραύσει τοὺς δυνατοὺς Μωαβ. 5.42 Καὶ Δανιηλ λέγει· Ἔως Χριστοῦ ἡγουμένου ἑβδομάδες ἑπτὰ καὶ ἑβδομάδες ἐξηκονταδύο. 5.43 Καὶ Δαυιδ λέγει· Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀγαλλιάσεται Ἰακωβ καὶ εὐφρανθήσεται Ἰσραηλ. 5.44 Καὶ πάλιν· Ὁ αὐτὸς ἐν τῷ ἡλίῳ ἔθετο τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ· καὶ αὐτὸς ὡς νυμφίος ἐκπορευόμενος ἐκ παστοῦ αὐτοῦ, ἀγαλλιάσεται ὡς γίγας δραμεῖν ὁδόν. ἀπ' ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ ἡ ἔξοδος αὐτοῦ, καὶ τὸ κατάντημα αὐτοῦ ἕως ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ. 5.45 Καὶ πάλιν· Ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸν δοῦλον σου. 5.46 Καὶ πάλιν· Ἔκλινεν οὐρανοὺς καὶ κατέβη. 5.47 Καὶ πάλιν· Ὁφθήσεται ὁ Θεὸς τῶν θεῶν ἐν Σιων. 5.48 Καὶ πάλιν· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. 5.49 Καὶ πάλιν· Παρεμβαλεῖ ἄγγελος Κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτὸν καὶ ῥύσεται αὐτούς. 5.50 Καὶ πάλιν· Καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον. 5.51 Καὶ πάλιν· Ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν. 5.52 Καὶ πάλιν· Ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσει ἡμᾶς. 5.53 Καὶ πάλιν· Εἶδοσαν πάντες οἱ λαοὶ τὸ σωτηρίαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν; 5.54 Σολομων λέγει· Εἰ ἀληθῶς κατοικήσει ὁ Θεὸς μετὰ ἀνθρώπων. 6.t ὅτι ὥφθη, καὶ Θεὸς ὧν γέγονεν ἄνθρωπος–

6.1 Ιερεμίας λέγει· Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐ λογισθήσεται ἕτερος πρὸς αὐτόν. ἐξεῦρε πᾶσαν ὁδὸν ἐπιστήμης καὶ δέδωκεν αὐτὴν Ἰακωβ τῷ παιδί αὐτοῦ καὶ Ἰσραηλ τῷ ἡγαπημένῳ ὑπ' αὐτόν. 6.2 Καὶ πάλιν· Ἀνθρωπὸς ἐστὶ, καὶ τίς γινώσεται αὐτόν; 6.3 Καὶ πάλιν· Μετὰ ταῦτα ἐπὶ τῆς γῆς ὥφθη καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη. 6.4 Καὶ Δαυιδ λέγει· Ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλε. 6.5 Καὶ πάλιν· Καὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ, καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ ὕψιστος. 6.6 Ωσηε λέγει· Σάρξ μου ἐξ αὐτῶν· τί σε διαθῶ Εφραΐμ; ὑπερασπίσω σου Ἰσραηλ, διότι Θεὸς ἐγώ εἰμι καὶ οὐκ ἄνθρωπος. 6.7 Ησαΐας λέγει· Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός, γνῶτε ἔθνη καὶ ἠττάσθε. 6.8 Καὶ πάλιν· Ἐμφανῆς ἐγενόμην τοῖς ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσιν, εὐρέθην τοῖς ἐμὲ μὴ ζητοῦσιν. 6.9 Καὶ πάλιν· Ἐν σοὶ προσεύχονται, ὅτι ἐν σοὶ Θεὸς ἐστὶ, καὶ οὐκ ἔστι Θεὸς πλὴν σου· σὺ γὰρ εἶ Θεός, καὶ οὐκ ἤδειμεν. 7.t ζ ὅτι ἐκ σπέρματος Δαυιδ ὁ Κύριος– 7.1 Δαυιδ ἐν τῷ πη ψαλμῷ λέγει· Ἀπαξ ὥμοσα ἐν τῷ ἀγίῳ μου, εἰ τῷ Δαυιδ ψεύσομαι, τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα μενεῖ. 7.2 Καὶ πάλιν· Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυιδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτὴν· ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τὸν θρόνον σου. 7.3 Καὶ πάλιν· θήσομαι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος τὸ σπέρμα αὐτοῦ καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ ὡς τὰς ἡμέρας τοῦ οὐρανοῦ. 7.4 Καὶ Ησαΐας λέγει· θήσω τὴν βασιλείαν αὐτοῦ ἐπὶ τὸν θρόνον Δαυιδ, τοῦ κατορθῶσαι αὐτὴν καὶ ἀντιλαβέσθαι ἐν δικαιοσύνῃ καὶ κρίματι. 7.5 Καὶ πάλιν Ιερεμίας· Ἴδου ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ ἀναστήσω τῷ Δαυιδ ἀνατολήν δικαίαν, καὶ βασιλεύσει βασιλεὺς καὶ συνήσει καὶ ποιήσει κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς· ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ σωθήσεται Ἰσραηλ καὶ Ἰουδας κατασκηνώσει ἐπ' αὐτόν. 8.t η ὅτι ἐκ παρθένου– 8.1 Ησαΐας ὁ μέγας καὶ ἔνδοξος πρῶτος βοᾷ λέγων· Ἴδου ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει καὶ τέξεται υἱόν· καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Εμμανουηλ, ὁ ἐστὶ μεθερμηνεύμενον μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός. 9.t θ ὅτι μετὰ τὸ γεννηθῆναι φυλάξει τὴν τέκουσαν παρθένον– 9.1 Ιεζεκιηλ λέγει· Εἶπε Κύριος πρὸς με· υἱὲ ἀνθρώπου, ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς ἀλλὰ Κύριος ὁ Θεὸς μόνος, καὶ εἰσελεύσεται καὶ καθίεται, ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ ἡγούμενος, καὶ ἐξελεύσεται καὶ κλείσει τὰς θύρας ὀπίσθεν αὐτοῦ, καὶ ἔσται ἡ πύλη κεκλεισμένη εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. 10.t ι ὅτι ἡ μήτρα πύλη– 10.1 Ἰωβ λέγει· Διὰ τί οὐ συνέκλεισάς μοι πύλας γαστρὸς μητρὸς μου; 11.t ια ὅτι ἀνωδίνως ἡ παρθένος γεννήσει– 11.1 Ησαΐας βοᾷ λέγων· Πρὶν τὴν ὠδίνουσαν τεκεῖν, πρὶν ἐλθεῖν τῶν πόνων τῶν ὠδίνων, ἐξέφυγε καὶ ἔτεκεν ἄρσεν. 12.t ιβ ὅτι ἐχρίσθη– 12.1 Δαυιδ λέγει ἐν τῷ μδ ψαλμῷ· Διὰ τοῦτο ἐχρίσέ σε ὁ Θεὸς ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τὸν μετόχου σου. 12.2 Καὶ Ησαΐας λέγει· Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμέ, οὐ εἶνεκεν ἐχρίσέ

με. 13a.t ιγ ότι χωρίς πατρός ἐπὶ γῆς καὶ μιξέως- 13a.1 Ιερεμίας λέγει· οἴμοι ἐγὼ μητὲρ· ὡς τίνα με τέτοκας ἄνδρα δικαζόμενον καὶ διακρινόμενον πάσῃ τῇ γῇ. 13a.2 Καὶ Δαυὶδ λέγει ἐν τῷ κα ψαλμῷ· Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου πρόσχες μοι. Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐκσπᾶσας με ἐκ γαστροῦ, ἢ ἐλπίς μου ἀπὸ μαστῶν τῆς μητρός μου· ἐπὶ σὲ ἐπερρίφην ἐκ μήτρας, ἐκ κοιλίας μητρός μου Θεός μου εἶ σύ. 13a.3 Καὶ Δανιηλ. Ἐθεώρει ἕως οὗ ἀπεσχίθη λίθος ἄνευ χειρῶν, καὶ ἐπάταξε τὴν εἰκόνα. 13b.t Καὶ ὅτι λίθος, Ησαΐας λέγει· 13b.1a Ἴδου τίθημι λίθον προσκόμματος ἐν Σιων, καὶ πέτραν σκανδάλου. Καὶ ὁ πιστεῦων ἐπ' αὐτῷ οὐ καταισχυνθήσεται. 13b.2 Καὶ Ζαχαρίας λέγει· Ἐπὶ τὸν λίθον τὸν ἕνα ἐπτὰ ὀφθαλμοὶ εἰσιν, ἐπιβλέποντες ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. 14.t ιδ ότι παιδίον- 14.1 Ησαΐας μαρτυρεῖ λέγων· Ὅτι παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, υἱὸς καὶ ἐδόθη ἡμῖν, οὗ ἡ ἀρχὴ ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ, καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ μεγάλης βουλής ἄγγελος. 14.2 Καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς λέγει· Πρὶν γνῶναι τὸ παιδίον καλεῖν πατέρα ἢ μητέρα αὐτοῦ, ἔλαβε τὴν δύναμιν Δαμασκοῦ. 14.3 Καὶ πάλιν· Παιδίον μικρὸν γράψει αὐτοῦς. 15.t ιε ότι ἐν Βηθλεεμ τεχθήσεται- 15.1 Ησαΐας λέγει· Οἰκήσει ἐν ὑψηλῷ τόπῳ ἐπὶ πέτρας ὄχυράς. 16.t ι ότι προσκυνήσουσιν οἱ μάγοι- 16.1 Δαυὶδ ἐν τῷ οα ψαλμῷ λέγει· Βασιλεῖς θαρσεῖς καὶ νῆσοι δῶρα προσοίσουσι, βασιλεῖς Ἀράβων καὶ Σαβα δῶρα προσάξουσι· καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς. 16.2 Καὶ Ησαΐας λέγει· Ἦξουσιν ἐκ Σαβα φέροντες χρυσίον καὶ λίβανον καὶ σμύρναν, καὶ εὐαγγελιοῦνται τὸ σωτήριον τοῦ Κυρίου. 17.t ιζ ότι ἀνατελεῖ ὁ ἀστήρ- 17.1 Βαλααμ λέγει· Ἀνατελεῖ ἄστρον ἐξ Ἰακωβ, καὶ ἀναστήσεται ἄνθρωπος ἐξ Ἰσραηλ. Καὶ ὑψωθήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ. 18.t ιη ότι τὰ βρέφη ἀναιρεθήσονται- 18.1 Ιερεμίας οὕτως θρηνεῖ λέγων· Οὕτως εἶπε Κύριος, φωνὴ ἐν Ραμα ἠκούσθη θρῆνος καὶ οὐαὶ καὶ κλαυθμὸς καὶ ὄδυρμός· Ραχηλ ἀποκλαιομένη οὐκ ἠθέλησε παύσασθαι ἐπὶ τῶν υἱῶν, ὅτι οὐκ εἰσίν. οὕτως εἶπε Κύριος, διαλειπέτω ἡ φωνὴ σου ἀπὸ κλαυθμοῦ καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ σου ἀπὸ δακρύων σου ὅτι ὁ μισθὸς τοῖς σοῖς ἔργοις, καὶ ἐπιστρέψουσιν ἐκ γῆς ἐχθρῶν, μονίμοις τοῖς σοῖς τέκνοις. 19.t ιθ ότι ταραχθήσεται Ἡρωδης καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ πάντες- 19.1 Ιερεμίας λέγει· Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος, ἀπολεῖται ἡ καρδιά τοῦ βασιλέως καὶ ἡ καρδίαν τῶν ἀρχόντων, καὶ οἱ ἱερεῖς ἐκστήσονται, καὶ οἱ προφῆται θαυμάσονται. 20.t κ ότι ὑποκρίσει ζητήσῃ προσκυνῆσαι- 20.1 Δαυὶδ λέγει ἐν τῷ ξε ψαλμῷ· Ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονται οἱ ἐχθροί σου. 21.t κα ότι θυμωθήσεται ἀπατηθεῖς- 21.1 Δαυὶδ ἐν τῷ ρια ψαλμῷ λέγει· Ἀμαρτωλὸς ὄψεται καὶ ὀργισθήσεται, τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ βρῦξει καὶ τακήσεται. 22.t κβ ότι ἐρευνησε καὶ ἀναζητήσῃ- 22.1 Δαυὶδ λέγει ἐν τῷ ξγ ψαλμῷ· Εἶπαν τίς ὄψεται αὐτούς, ἢ διηγήσεται τοῦ κρύψαι παγίδας; ἐξέλιπον ἐξερευνῶντες ἐξερευνήσει. 23.t κγ ότι ἀνελεῖ τὰ βρέφη- 23.1 Ἐρρέθη ἐν τῷ ιη κεφαλαίῳ. 24.t κδ ότι οὐκ ἀνελεῖ τὸν Χριστόν- 24.1 Δαυὶδ λέγει ἐν τῷ λ ψαλμῷ· Κατανοεῖ ὁ ἀμαρτωλὸς τὸν δίκαιον τοῦ ἀπολέσαι αὐτόν, ὁ δὲ Κύριος οὐ μὴ ἐγκαταλείπῃ αὐτόν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ. 24.2 Καὶ πάλιν ἐν τῷ ρια ψαλμῷ· Ἐπιθυμία ἀμαρτωλῶν ἀπολεῖται. 25.t κε ότι εἰς Αἴγυπτον καταβήσεται ὁ Χριστός- 25.1 Ησαΐας λέγει· Ἴδου Κύριος κάθηται ἐπὶ νεφέλης κούφης καὶ ἥξει εἰς Αἴγυπτον, καὶ σεισθήσονται πάντα τὰ χειροποίητα Αἰγύπτου. 25.2 Καὶ πάλιν· Γνωσθήσεται Κύριος τοῖς Αἰγυπτίοις, καὶ φοβηθήσονται οἱ Αἰγύπτιοι τὸν Κύριον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. 26.t κ ότι ἐξ Αἰγύπτου κληθήσεται- 26.1 Ἰωηλ λέγει· Ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν υἱόν μου. 26.2 Καὶ Βαλααμ λέγει· Ὁ Θεὸς ὠδήγησεν αὐτόν ἐξ Αἰγύπτου, ὡς δόξαν μονοκέρωτος αὐτοῦ. 27.t κζ ότι βαπτιζόμενος ἀγιασθεῖ τὰ ὕδατα- 27.1 Ἰεζεκιηλ λέγει ἰδὼν· Ἴδου ὕδωρ καταφερόμενον ἀπὸ τοῦ κλίτους τοῦ δεξιοῦ· καὶ ἐγένετο καθὼς ἕξοδος ἀνδρὸς ἢ ἕξοδος αὐτοῦ. καὶ διῆλθεν ἐν τῷ ὕδατι ὕδωρ ἀφέσεως. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· υἱὲ ἀνθρώπου, τοῦτο τὸ ὕδωρ τὸ πορευόμενον ἐπὶ γῆν Γαλιλαίαν ἀγιασθεῖ τὰ ὕδατα· καὶ ἔσται πᾶσα ψυχὴ ἐφ' ἣ ἂν ἐπέλθῃ τὸ ὕδωρ τοῦτο ζησέται καὶ ἰαθήσεται. 28.t κη ότι ἐνδόξως ἀπὸ τοῦ βαπτίσματος ἀναβήσεται-

28.1 Ιερεμίας λέγει· Ἴδου ὡς λέων ἀναβήσεται ἐκ μέσου τοῦ Ἰορδάνου. 29.t κθ ὅτι ἐπὶ θαλάσσης περιπατήσει– 29.1 Ἰωβ λέγει· Ὁ τανύσας τὸν οὐρανὸν μόνος, ὁ περιπατῶν ἐπὶ θαλάσσης ὡς ἐπὶ ἐδάφους. 30.t ι ὅτι τὸ κράσπεδον τοῦ ἱματίου αὐτοῦ θεραπεύσει– 30.1 Μαλαχίας λέγει· Ἀνατελεῖ τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἡλιος δικαιοσύνης ἔχων ἴασιν ἐν ταῖς πτέρυξιν. 31.t λα ὅτι ξηρανεῖ τὴν συκὴν– 31.1 Αβακουμ λέγει· Διότι συκὴ οὐ καρποφορήσει. 31.2 Καὶ Ἰεζεκιηλ λέγει· Ἐγὼ Κύριος ὁ ξηρῶν ξύλον χλωρόν. 32.t λ ὅτι πειρασθήσεται ὑπὸ τοῦ διαβόλου– 32.1 Ζαχαρίας λέγει· Καὶ ἔδειξέ μοι Κύριος Ἰησοῦν τὸν ἱερέα τὸν μέγαν ἐστῶτα πρὸ προσώπου ἀγγέλου Κυρίου, καὶ ὁ διάβολος εἰστήκει ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ τοῦ ἀντικεῖσθαι αὐτῷ. καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Κύριος· ἐπιτιμήσαι σοὶ Κύριος, διάβολε, ὁ ἐκλεξάμενος τὴν Ἱερουσαλημ. 32.2 Καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Κύριος περὶ ἑαυτοῦ λέγων εἶπε πρὸς Ἰωβ· Οὐχ ἐώρακας αὐτὸν οὐδὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις τεθαύμακας; οὐ δέδοικας ὅτι ἡτοίμασταί μοι; τίς γάρ ἐστιν ὁ ἐμοὶ ἀντιστάς; ἢ τίς ἀντιστήσεται με καὶ ὑπομενεῖ; 33.t λγ ὅτι θεραπεύσει πολλούς– 33.1 Ησαΐας λέγει· Ἰσχυσάτε χεῖρες ἀνειμένα καὶ γόνατα παραλελυμένα· παρακαλέσατε ὀλιγόψυχοι τῇ διανοίᾳ· μὴ φοβηθῆτε. 33.2 Καὶ πάλιν· Ὁ Θεὸς τότε ἤξει· τότε ἀνοιχθήσονται ὀφθαλμοὶ τυφλῶν, καὶ ὦτα κωφῶν ἀκούσονται· τότε ἀλείται ὡς ἔλαφος ὁ χωλός, καὶ τρανὴ ἔσται γλῶσσα μογιάλων. 34.t λδ ὅτι ἀναστήσει νεκρούς– 34.1 Ησαΐας λέγει· Κατέπιεν ὁ θάνατος ἰσχύσας, καὶ πάλιν ἀφείλεν ὁ Θεὸς πᾶν δάκρυον ἀπὸ παντὸς προσώπου. 35.t λε ὅτι ἀπιστήσουσιν οἱ Ἰουδαῖοι– 35.1 Ησαΐας λέγει· Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν; καὶ ὁ βραχίων Κυρίου τίς ἀπεκαλύφθη; Ὅψονται οἷς οὐκ ἀνηγγέλη περὶ αὐτοῦ, καὶ οἱ οὐκ ἀκηκόασι συνήσουσιν. 36.t λ ὅτι ἀπὸ εἴρων θρέψει πολλούς– 36.1 Ησαΐας λέγει· Ἐροῦσιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· ἴδου ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἠλπίζομεν καὶ ἠγαλλιασάμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ ἡμῶν, ὅτι ἀνάπαυσιν δώσει ὁ Θεὸς ἐπὶ τὸ ὄρος τοῦτο. 37.t λζ ὅτι ἐπὶ ὄνου εἰς τὴν Σιών ἐπελεύσεται– 37.1 Ζαχαρίας λέγει· Χαῖρε σφόδρα θύγατερ Σιών, κήρυσσε θύγατερ Ἱερουσαλημ, ὅτι ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται σοὶ δίκαιος καὶ πραῦς καὶ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ ὑποζύγιον καὶ πῶλον νέον. 37.2 Καὶ Ἰακωβ λέγει· Δεσμεύων πρὸς ἄμπελον τὴν ὄνον αὐτοῦ. 37.3 Καὶ Μαλαχίας λέγει· Ἐξαίφνης ἤξει εἰς τὸν ναὸν αὐτοῦ Κύριος, ὃν ὑμεῖς θέλετε, καὶ ὁ ἄγγελος τῆς διαθήκης. 38.t λη ὅτι τὰ βρέφη προδράμουσι κράζοντα τὸ εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος– 38.1 Δαυιδ ἐν τῷ η ψαλμῷ λέγει· Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον. 39.t λθ ὅτι ἐλέγξει τὸν λαόν– 39.1 Μαλαχίας λέγει· Προσάξω πρὸς ὑμᾶς ἐν κρίσει καὶ ἔσομαι μάρτυς ταχὺς ἐπὶ τοῖς φαρμακοῦς καὶ ἐπὶ τὰς μοιχαλίδας καὶ ἐπὶ τοὺς ὀμνύοντας ἐπὶ ψεύσμασι. 39.2 Καὶ Ἰερεμίας λέγει· Μὴ σπῆλαιον ληστῶν ὁ οἶκος μου ἐστί; καὶ ἐπικέκ ληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτοῖς; 40.t μ ὅτι ἐπιχυθήσεται αὐτῷ νάρδος– 40.1 Ἐν τοῖς Ἰσραηλῶσι λέγει· Ἔως οὐ βασιλεὺς ἐν ἀνακλίσει αὐτοῦ νάρδος ἔδωκεν ὄσμην αὐτοῦ. 41.t μα ὅτι συναχθήσονται κατ' αὐτοῦ– 41.1 Δαυιδ ἐν τῷ β ψαλμῷ λέγει· Ἴνα τί ἐρρύαξαν ἔθνη καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά; παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ Κυρίου καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτῶν. 41.2 Καὶ πάλιν ἐν τῷ γ ψαλμῷ λέγει· Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ· πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτοῦ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ. 41.3 Καὶ Ἰερεμίας λέγει· Πνεῦμα πρὸ πρόσωπον ἡμῶν Χριστὸς Κύριος συνελήφθη ἐν ταῖς διαφθοραῖς ἡμῶν, οὐ εἶπαμεν· ἐν τῇ σκιᾷ αὐτοῦ ζησόμεθα. 41.4 Καὶ πάλιν λέγει· 41.4 Ὅτι ἐνεχείρισαν λόγους εἰς σύλληψίν μου καὶ παγίδας ἔκριψάν μοι. Καὶ σύ, Κύριε, ἔγνωσ πᾶσαν αὐτῶν τὴν βουλὴν ἐπ' ἐμέ εἰς θάνατον· μὴ ἀθώωσης τὰς ἀδικίας αὐτῶν, καὶ τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν ἀπὸ προσώπου μὴ ἐξαλείψης. 42.t μβ ὅτι καταψευδομαρτυρήσουσι– 42.1 Δαυιδ ἐν τῷ λδ ψαλμῷ λέγει· Ἀναστάντες μοι μάρτυρες ἄδικοι ἃ οὐκ ἐγίνωσκον ἠρώτων με· ἀνταπεδίδοσάν μοι πονηρὰ ἀντὶ ἀγαθῶν. 42.2 Καὶ πάλιν ἐν τῷ νη ψαλμῷ λέγει· Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ

Θεός, καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ λύτρωσαί με· ῥῦσαί με ἐκ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν καὶ ἐξ ἀνδρῶν αἱμάτων σῶσόν με. 43.t μγ ὅτι Ἰουδας προδώσει– 43.1 Δαυὶδ ἐν τῷ μ ψαλμῷ λέγει· Οἱ ἐχθροί μου εἶπον κακά μοι· πότε ἀποθανεῖται καὶ ἀπολεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ; καὶ εἰσεπορεύετο τοῦ ἰδεῖν, μάτην ἐλάλει· ἡ καρδιά αὐτοῦ συνήγαγεν ἀνομίαν ἐαυτῷ, ἐξεπορεύετο ἔξω καὶ ἐλάλει. ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατ' ἐμοῦ ἐψιθύριζον πάντες οἱ ἐχθροί μου, κατ' ἐμοῦ ἐλογίζοντο κακά μοι, λόγον παράνομον κατέθεντο κατ' ἐμοῦ. 43.2 Καὶ πάλιν· Ὁ ἐσθίων ἄρτους μου ἐμεγάλυνεν ἐπ' ἐμὲ πτερνισμόν. 43.3 Καὶ πάλιν ἐν τῷ να ψαλμῷ λέγει· Τί ἐγκαυχᾶ ἐν κακίᾳ, ὁ δυνατός, ἀνομίαν ὅλην τὴν ἡμέραν; ἀδικίαν ἐλογίσατο ἡ γλῶσσά σου· ὡσεὶ ξυρὸν ἠκονημένον ἐποίησας δόλον· ἠγάπησας κακίαν ὑπὲρ ἀγαθοσύνην. 43.4 Καὶ πάλιν ἐν τῷ λζ ψαλμῷ λέγει· Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν. 44.t μδ ὅτι ἐρεῖ ὁ Ἰουδας· χαῖρε ῥαββί– 44.1 Δαυὶδ ἐν τῷ νδ ψαλμῷ λέγει· Ἐπαλύθησαν οἱ λόγοι αὐτοῦ ὑπὲρ ἔλαιον, καὶ αὐτοὶ εἰσι βολίδες. ἐπίρριψον ἐπὶ Κύριον τὴν μέριμνά σου, καὶ αὐτὸς σε διαθρέψει. 44.2 Καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς ἐν τῷ ρη ψαλμῷ λέγει· Ὁ Θεὸς τὴν αἴνεσίν μου μὴ παρασιωπήσης, ὅτι στόμα ἀμαρτωλοῦ καὶ στόμα δολίου ἐπ' ἐμὲ ἠνοιχθή. 45.t με ὅτι ἀργυρίου πραθήσεται– 45.1 Ζαχαρίας λέγει· Ἐρῶ πρὸς αὐτούς· εἰ καλὸν ἐνώπιον ὑμῶν, δότε τὸν μισθόν μου τριάκοντα ἀργύρια. 45.2 Καὶ Ἰερεμίας λέγει· Ἔδωκαν τὰ τριάκοντα ἀργύρια τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἰῶν Ἰσραὴλ· καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως. 46.t μ ὅτι δήσουσιν αὐτόν– 46.1 Ησαΐας λέγει· Οὐαὶ τῇ ψυχῇ ὑμῶν, ὅτι ἐβουλεύσαντο βουλήν πονηρὰν καθ' ἐαυτῶν εἰπόντες· ὅτι δήσωμεν ἄνδρα δίκαιον, ὅτι δύσχρηστος ἡμῖν ἐστὶ. 46.2 Καὶ Σολομὼν λέγει· Ἐνεδρεύσωμεν τὸν δίκαιον, ὅτι δύσχρηστος ἡμῖν ἐστὶ· βαρὺς ἡμῖν ἐστὶ καὶ βλεπόμενος. 47.t μζ ὅτι κρίνουσιν αὐτόν– 47.1 Δαυὶδ ἐν τῷ ξη ψαλμῷ λέγει· Σῶσόν με, ὁ Θεός, ὅτι εἰσῆλθον ὕδατα ἕως ψυχῆς μου. ἐνεπάγην εἰς ἰλὺν βυθοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις. 47.2 Καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς ἐν τῷ ο ψαλμῷ λέγει· Ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα, μὴ καταισχυνηθῆν εἰς τὸν αἰῶνα. ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με. Καὶ τὰ ἐξῆς. 47.3 Καὶ Ησαΐας λέγει· Ἐπὶ τίνα ἀνοίξατε τὸ στόμα ὑμῶν; καὶ ἐπὶ τίνα ἐχαλάσατε τὴν γλῶσσαν ὑμῶν; Ἄλλ' ἢ ἐπὶ τὸν πρᾶον καὶ ταπεινὸν καὶ ἡσύχιον. 47.4 Καὶ πάλιν· Ἐγενήθη ἡ κληρονομία μου ἐμοὶ ὡς λέων ἐν δρυμῷ· ἔδωκεν ἐπ' ἐμὲ φωνὴν αὐτῆς, διὰ τοῦτο ἐμίσησα αὐτήν. οὐκ ἐγὼ παρητησάμην ἄλλ' αὐτοὶ παρητήσαντό με. διὰ τοῦτο ἐγκατατέλιπα τὸν οἶκόν μου. 48.t μη ὅτι ῥαπίσουσιν αὐτόν καὶ ἐξουθενήσουσιν– 48.1 Μιχαίας λέγει· Πατάξουσιν ἐπὶ σιαγόνα τὸν κριτὴν τοῦ Ἰσραὴλ. 48.2 Καί· Βδελυσσόμενον ὑπὸ τῶν ἐθνῶν τῶν δούλων τῶν ἀρχόντων· βασιλεῖς ὄψονται αὐτόν καὶ ἀναστήσονται ἄρχοντες καὶ προκυνήσουσιν αὐτόν. 48.3 Καὶ ἀλλαχοῦ λέγει· Ἐγὼ δὲ οὐκ ἀπειθῶ οὐδὲ ἀντιλέγω. τὸν νῶτόν μου δέδωκα εἰς μάστιγας, τὰς δὲ σιαγόνας μου εἰς ῥαπίσματα, τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ἀπέστρεψα ἀπὸ αἰσχύνης ἐμπτυσμάτων. 49.t μθ ὅτι φεύζονται οἱ ἀπόστολοι– 49.1 Δαυὶδ ἐν τῷ λζ ψαλμῷ λέγει· Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν. 49.2 Καὶ πάλιν· Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ. 49.3 Καί· Ἐζήτησα συλλυπούμενον, καὶ οὐκ ὑπῆρξε, καὶ παρακαλοῦντα, καὶ οὐκ εὔρον. 50.t ν ὅτι ἀρνήσεται Πέτρος– 50.1 Ησαΐας λέγει· Καὶ ἐφοβήθη ἀπὸ ἀνθρώπου θνητοῦ, οἱ ὡσεὶ χόρτος ἀποξηρανθήσονται· ἐμοῦ δὲ ἐπελάθετο, λέγει Κύριος. 51.t να ὅτι σταυρώσουσιν αὐτόν– 51.1 Ἰερεμίας λέγει· Ἐγὼ δὲ ὡς ἀρνίον ἄκακον ἀγόμενον τοῦ θύεσθαι. 51.2 Καὶ Ησαΐας λέγει· Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφραγὴν ἤχθη καὶ ὡς ἀμνὸς ἐναντίον τοῦ κείροντος αὐτόν ἄφωνος. 51.3 Καὶ ἡ Σοφία λέγει· Θανάτῳ ἀσχήμονι καταδικάσωμεν αὐτόν. 51.4 Καὶ πάλιν· Δεῦτε καὶ ἐμβάλωμεν ξύλον εἰς τὸν ἄρτον αὐτοῦ καὶ ἐκτρίψωμεν αὐτόν ἐκ γῆς ζώντων. 51.5 Καὶ Δαυὶδ λέγει· Ὠρυξαν χεῖράς μου καὶ πόδας μου. 52.t νβ ὅτι ἀκάνθαις στεφανώσουσιν αὐτόν– 52.1 Ἐν τοῖς Ἀσμασι λέγει· Ἐξέλθετε καὶ ἴδετε, θυγατέρες Ἰερουσαλημ, ἐν τῷ

στεφάνω ᾧ ἔστεφάνωσεν αὐτὸν ἢ μήτηρ αὐτοῦ. 52.2 Καὶ Ησαΐας λέγει· Ἔμεινα τοῦ ποιῆσαι σταφυλὴν, ἐποίησε δὲ ἀκάνθας. 53.t νγ ὅτι ὄξος καὶ χολὴν ποτίσουσιν αὐτόν- 53.1 Δαυὶδ ἐν τῷ ξη ψαλμῷ λέγει· Ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολὴν καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐποτίσαν με ὄξος. 53.2 Καὶ Μωυσης λέγει· Ταῦτα Κυρίῳ ἀνταποδίδοτε; 53.3 Καὶ ἐν τοῖς Ἄσμασι λέγει· Εἰσήλθεν εἰς τὸν κήπὸν μου, ἀδελφὴ μου, νύμφη μου· καὶ ἐτρύγησαν σμύρναν μου. 53.4 Καὶ πάλιν· Χεῖρές μου ἔσταξαν σμύρναν, καὶ οἱ δάκτυλοι μου σμύρναν πλήρεις. 53.5 Καὶ πάλιν λέγει· Ποτιῶ σε ἀπὸ τοῦ οἴνου τοῦ μυρεψικοῦ. 54.t νδ ὅτι κόκκινον ἱμάτιον ἐνδύσουσιν αὐτόν- 54.1 Ησαΐας λέγει· Τίς οὗτος ὁ παραγενόμενος ἐξ Ἐδωμ, ἐρύθημα ἱμάτια αὐτοῦ ἐκ Βοσορ, οὗτος ὠραῖος ἐν στολῇ αὐτοῦ βία; ἵνα τί σου ἐρυθρὰ τὰ ἱμάτια καὶ τὰ ἐνδύματά σου ὡς ἀπὸ πατητοῦ ληνοῦ; 55.t νε ὅτι σιωπήσει κρινόμενος- 55.1 Δαυὶδ ἐν τῷ λζ ψαλμῷ λέγει· Ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγμούς. 55.2 Καὶ πάλιν· Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ. 55.3 Καὶ Ησαΐας λέγει· Καὶ αὐτὸς διὰ τὸ κεκακῶσθαι αὐτὸν οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ· ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη καὶ ὡς ἄμνος ἐναντίον τοῦ κείροντος αὐτόν ἄφωνος οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ ἐν τῇ ταπεινώσει. 56.t ν ὅτι χλευασθήσεται- 56.1 Δαυὶδ ἐν τῷ ρη ψαλμῷ λέγει· Εἶδοσάν με, ἐσάλευσαν κεφαλὰς αὐτῶν. 56.2 Καὶ ἐν τῇ Σοφίᾳ λέγει· Εἰ ἐστὶ δίκαιος υἱὸς Θεοῦ, ἀντιλήψεται αὐτοῦ. Ἐπαγγέλλεται γνῶσιν ἔχειν Θεοῦ καὶ παιδίον Κυρίου ἑαυτὸν ὀνομάζει. 57.t νζ ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ἡ ζωὴ ὁ κρεμμάμενος ἐπὶ ξύλου- 57.1 Μωυσης λέγει· Ἔσται ἡ ζωὴ σου κρεμμαμένη ἐπὶ ξύλου ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου, καὶ φοβηθήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτὸς καὶ οὐ πιστεύσῃ τῇ ζωῇ σου. 57.2 Καὶ πάλιν λέγει· Ἐπικατάρατος πᾶς ὁ κρεμμάμενος ἐπὶ ξύλου. 58.t νη ὅτι ἀπάθεια τὸ πάθος αὐτοῦ- 58.1 Ησαΐας βοᾷ λέγων· Ἡμεῖς ἐλογισάμεθα αὐτὸν εἶναι ἐν πόνῳ καὶ ἐν πληγῇ· αὐτὸς δὲ ἐτραυματίσθη διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν καὶ μεμαλάκισται διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν· παιδεία εἰρήνης ἡμῶν ἐπ' αὐτόν, καὶ τῷ μῶλωπι αὐτοῦ ἡμεῖς οἱ πάντες ἰάθημεν. 58.2 Καὶ ὁ Σιραχ λέγει· Ἔτυπτόν με, καὶ οὐκ ἐπόνεσα. 58.3 Καὶ Δαυὶδ ἐν τῷ ξγ ψαλμῷ λέγει· Βέλος νηπίων ἐγενήθησαν αἱ πληγαὶ αὐτῶν. 59.t νθ ὅτι ἐν νυκτί, ψύχους ὄντος καὶ ἀνθρακίᾳς κειμένης, παθῆ ὁ Χριστός- 59.1 Ζαχαρίας λέγει· Καὶ ἔσται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ψῦχος, καὶ πάγος μίαν ἡμέραν ἔσται. 60.t ξ ὅτι δύσεται ὁ ἥλιος- 60.1 Ζαχαρίας πρῶτος λέγει· Καὶ ἔσται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ οὐκ ἔσται φῶς· καὶ ἡ ἡμέρα ἐκείνη γνωστὴ τῷ Κυρίῳ, καὶ οὐκ ἡμέρα οὐδὲ νύξ, καὶ πρὸς ἐσπέραν ἔσται φῶς. 60.2 Καὶ Ἰωηλ λέγει· Πρὸ προσώπου αὐτοῦ συναχθήσεται ἡ γῆ καὶ σκοτισθήσεται ὁ οὐρανός· ἥλιος καὶ σελήνη συσκοτάσουσι καὶ τὰ ἄστρα δύσουσι τὸ φέγγος αὐτῶν. 61.t ξα ὅτι δύσεται ὁ ἥλιος μεσημβρίας- 61.1 Ἀμωσ λέγει· Καὶ ἔσται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, λέγει Κύριος ὁ Θεός, δύσεται ὁ ἥλιος μεσημβρίας, καὶ συσκοτάσει ἐπὶ γῆς ἐν ἡμέρᾳ τὸ φῶς αὐτοῦ, καὶ μεταστρέψει τὰς ἐορτὰς ἡμῶν εἰς πένθος. 62.t ξβ ὅτι τὰ ἱμάτια αὐτοῦ διαμερίζονται- 62.1 Δαυὶδ ἐν τῷ ξα ψαλμῷ λέγει· Διαμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον. 63.t ξγ ὅτι συσταυρωθήσεται λησταῖς- 63.1 Ησαΐας λέγει· Καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη, καὶ παρεδώθη εἰς θάνατον ἢ ψυχὴ αὐτοῦ. 64.t ξδ ὅτι τὴν πλευρὰν αὐτοῦ ἐκκεντήσουσιν- 64.1 Ζαχαρίας λέγει· Ὅψονται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν. 65.t ξε ὅτι ὄστοῦν αὐτοῦ οὐ συντριβήσεται- 65.1 Μωυσης λέγει· Ὅστοῦν οὐ συντριβήσεται ἀπ' αὐτοῦ. 66.t ξ ὅτι ἐκ τῆς πλευρᾶς αὐτοῦ ὕδωρ ῥυήσεται εἰς βαπτίσματος τύπον- 66.1 Ησαΐας λέγει· Ἄρτος αὐτῷ δοθήσεται, καὶ τὸ ὕδωρ αὐτοῦ πιστόν. 67.t ξζ ὅτι ἐν πέτρᾳ τεθήσεται- 67.1 Ησαΐας λέγει· Ἐμβλέψατε εἰς τὴν στερεὰν πέτραν, ἣν ἐλατομήσατε, καὶ εἰς τὸν βόθυνον τοῦ λάκκου, ὃν ὠρύξατε. 68.t ξη ὅτι λίθος ἢ θύρα τοῦ μνήματος- 68.1 Ὁ αὐτὸς λέγει· Καὶ ἐπέθηκαν λίθον ἐπ' ἐμέ. 69.t ξθ ὅτι σφραγίσουσιν- 69.1 Δανιὴλ λέγει· Καὶ ἤνεγκαν λίθον ἓνα καὶ ἐπέθηκαν ἐπὶ τὸ στόμα τοῦ λάκκου, καὶ ἐσφραγίσατο ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ δακτυλίῳ αὐτοῦ καὶ ἐν

τῷ δακτυλίῳ τῶν μεγιστάνων αὐτοῦ, ὅπως μὴ ἀλλοιωθῆ ἡ πράγμα ἐν τῷ Δαυιδ. 70.t ο ὅτι θέρους ἀρχομένου ἔσται τὸ πάθος αὐτοῦ, μηνὶ τῷ καθ' ἡμᾶς Μαρτίῳ– 70.1 Ἐν τοῖς Ἄσμασι λέγει· Ὁ καιρὸς παρήλθεν· ἐπορεύθη ἑαυτῷ τὰ ἔθνη. ὤφθη ἐν τῇ γῆ, καιρὸς τῆς τομῆς ἔφθασεν. 71.t οα ὅτι ταφῆσεται– 71.1 Ησαΐας λέγει· Ἀπὸ προσώπου ἀδικίας ἤρτηται ὁ δίκαιος· ἔσται ἐν εἰρήνῃ ἡ ταφή αὐτοῦ. 71.2 Καὶ πάλιν λέγει· Ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ λαοῦ μου ἤχθη εἰς θάνατον· καὶ δώσω τοὺς πονηροὺς ἀντὶ τῆς ταφῆς αὐτοῦ καὶ τοὺς πλουσίους ἀντὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ. 71.3 Καὶ Ἰακωβ λέγει· Ἀναπεσὼν ἐκοιμήθη ὡς λέων καὶ ὡς σκύμνος· τίς ἐγερεῖ αὐτόν; 71.4 Καὶ ἐν τοῖς Ἀριθμοῖς λέγει· Ἀνακλιθεὶς ἀνεπαύσατα ὡς λέων καὶ ὡς σκύμνος. 71.5 Καὶ Δαυιδ ἐν τῷ κα ψαλμῷ λέγει· Εἰς χοῦν θανάτου κατήγαγές με. 72.t οβ ὅτι φοβήσῃ τὸν Ἄδην ταφεῖς– 72.1 Ἐν τῷ Ἰωβ λέγει· Ἀνοιχθήσονται αὐτῷ φόβῳ πύλαι θανάτου, πυλωροὶ δὲ τοῦ Ἄδου ἰδόντες σε ἔπτυσαν. 72.2 Καὶ Ησαΐας λέγει· Ὁ Ἄδης ἐπικράνθη συναντήσας σοὶ κάτω. 72.3 Καὶ Δαυιδ ἐν τῷ ρ ψαλμῷ λέγει· Συνέτριψε πύλας χαλκᾶς καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς συνέθλασεν. 73.t ογ ὅτι ἀναμάρτητος– 73.1 Ησαΐας λέγει· Ὅς ἁμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὐρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ. 73.2 Καὶ πάλιν· Ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ λαοῦ μου ἤχθη εἰς θάνατον. 74.t οδ ὅτι ἀναστήσεται– 74.1 Δαυιδ ἐν τῷ ια ψαλμῷ λέγει· Ἐνεκεν τῆς ταλαιπωρίας τῶν πτωχῶν καὶ τοῦ στεναγμοῦ τῶν πενήτων νῦν ἀναστήσομαι, λέγει Κύριος. 74.2 Καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς λέγει ἐν τῷ ιε ψαλμῷ. Ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχὴν μου εἰς Ἄδην οὐδὲ δώσεις τὸν ὄσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν. 74.3 Καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς λέγει ἐν τῷ κθ ψαλμῷ· Ἀνήγαγες ἐξ Ἄδου τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον. 74.4 Καὶ Ἰερεμίας λέγει· Διὰ τοῦτο ἐξηγέρθη, καὶ ἰδοὺ καὶ ὁ ὕπνος μου ἡδὺς ἐγένετο. 74.5 Καὶ Δαυιδ ἐν τῷ πζ ψαλμῷ λέγει· Ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου· προσελογίσθη μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον. 74.6 Καὶ πάλιν· Ἐγενήθη ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβόηητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος. 74.7 Καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς ἐν τῷ πα ψαλμῷ λέγει· Ἀνάστα, ὁ Θεὸς, κρίνων τὴν γῆν. 74.8 Καὶ Ησαΐας λέγει· Ὁ ἀναγαγὼν ἐκ γῆς τὸν ποιμένα τῶν προβάτων τὸν μέγαν. 74.9 Καὶ Ναουμ λέγει· Ταχεῖς ἰδοὺ οἱ πόδες ἐπὶ τὰ ὄρη εὐαγγελιζομένου εἰρήνην. 75.t οε ὅτι μάτην οἱ στρατιῶται τὸν τάφον τηρήσουσιν– 75.1 Δαυιδ ἐν τῷ οε ψαλμῷ λέγει· Ὑπνωσαν ὕπνον αὐτῶν καὶ οὐκ εὔρον οὐδέν. 76.t ο ὅτι πρῶτὴ ἡ ἀνάστασις– 76.1 Δαυιδ ἐν τῷ κθ ψαλμῷ λέγει· Τὸ ἔσπερας ἀυλισθήσεται κλαυθμὸς καὶ εἰς τὸ πρῶτὸ ἀγαλλίασις. 76.2 Καὶ πάλιν ἐν τῷ πζ λέγει· Ἐγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρῶτὸ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε. 76.3 Καὶ πάλιν ἐν τῷ ν λέγει· Ἐξεγέρθητι ψαλτήριον καὶ κιθάρα· ἐξεγερθήσομαι ὄρθρου. 77.t οζ ὅτι μαρτύριον ὁ τόπος ἔσται– 77.1 Ναουμ λέγει· Ἐτοιμάζου ὄρθρισον, διέφθαρται πᾶσα ἡ ὑποφυλλὶς αὐτῶν· διὰ τοῦτο ὑπόμεινόν με, λέγει Κύριος, εἰς ἡμέραν ἀναστάσεώς μου εἰς μαρτύριόν μου· διότι τὸ κρίμα μου ἄξει πάντας τοὺς ἐχθρούς μου. 78.t οη ὅτι ἀπὸ τοῦ προτειχίσματος– 78.1 Ἐν τοῖς Ἄσμασι λέγει· Ἀνάστα, ἔλθέ, ἡ πλησίον μου, ἐν σκέπη τῆς πέτρας, ἐχόμενα τοῦ προτειχίσματος. 79.t οθ ὅτι ζητηθήσεται ὑπὸ γυναικῶν– 79.1 Ἐν τοῖς Ἄσμασι λέγει· Ἐπὶ κοίτην μου ἐξεζήτησα ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχὴ μου, ἐζήτησα, καὶ οὐκ εὔρον αὐτόν. μὴ ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχὴ μου ἴδετε; 80.t οπ ὅτι πρῶτον ἀπαντήσῃ γυναιξί– 80.1 Ἐν τοῖς Ἄσμασι λέγει· Εὔρον ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχὴ μου, ἐκράτησα αὐτόν καὶ οὐκ ἀφῆκα αὐτόν. 81.t οα ὅτι ἀναχωρήσουσιν ἔμφοβοι– 81.1 Δαυιδ ἐν τῷ β ψαλμῷ λέγει· Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ. 81.2 Καὶ Ησαΐας λέγει· Γυναῖκες ἐρχόμεναι ἀπὸ θεᾶς, δεῦτε· οὐ γὰρ λαὸς ἐστὶν ἔχων φρόνησιν. 82.t οβ ὅτι ἐμφυσησὶ τοῖς ἀποστόλοις τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον– 82.1 Ναουμ λέγει· Ἐτοιμάζου ὄρθρισον, διέφθαρται πᾶσα ἡ ὑποφυλλὶς αὐτῶν. ἀνέβη γὰρ ἐμφυσιῶν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτῶν. 83.t ογ ὅτι ἀπὸ μέλιτος κηρίου φάγεται μετὰ τὴν ἀνάστασιν– 83.1 Ἐν τοῖς Ἄσμασι λέγει· Ἐφαγον ἄρτον μου μετὰ μέλιτός μου. Τὸ πικρὸν πρὸ τοῦ πάθους, καὶ τὸ γλυκὺ μετὰ

τὴν ἀνάστασιν. 84.t πδ ὅτι ἐροῦσιν ὅτι ἐκλάπη- 84.1 Ἰωνας λέγει· Φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῆ ἔλεον αὐτῶν ἐγκατέλιπον. 84.2 Καὶ Ησαΐας λέγει· Ἄλλὰ λέγετε ἡμῖν καὶ ἀπαγγέλλετε ἡμῖν ἑτέραν πλάνησιν. 85.t πε ὅτι νεκροὶ ἀναστήσονται- 85.1 Ὡση λέγει· Ὁρθριοῦσι πρὸς με λέγοντες· πορευθῶμεν καὶ ἐπιστρέψωμεν πρὸς Κύριον, ὅτι αὐτὸς πέπαικε καὶ ἰάσεται ἡμᾶς, πατάξει καὶ ὑγιάσει ἡμᾶς μετὰ δύο ἡμέρας, καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἀναστησόμεθα ἐναντίον αὐτοῦ. 85.2 Καὶ Ησαΐας λέγει· Ἀναστήσονται οἱ νεκροὶ, καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ εὐφρανθήσονται οἱ ἐν τῇ γῆ. 85.3 Καὶ Ζαχαρίας λέγει· Καὶ σὺ ἐν αἵματι διαθήκης ἐξαπέστειλας δεσμίους σου ἐκ λάκκου οὐκ ἔχοντος ὕδωρ. 85.4 Καὶ πάλιν Ὡση λέγει· Ἐκ χειρὸς Ἄδου ῥύσομαι αὐτούς, καὶ ἐκ θανάτου λυτρώσομαι αὐτούς· ποῦ ἡ δίκη σου θάνατε; ποῦ τὸ κέντρον σου Ἄδη; 85.5 Καὶ Ἰεζεκιηλ λέγει· Τάδε λέγει Κύριος· ἀνοίγω τὰ μνήματα ὑμῶν καὶ ἀνάξω ὑμᾶς ἐκ τῶν μνημάτων καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραηλ, καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ εἶμι Κύριος ἐν τῷ ἀνοιξάει με τοὺς τάφους ὑμῶν τοῦ ἀναγαγεῖν με ὑμᾶς ἐκ τῶν τάφων ὑμῶν λαός μου· καὶ δώσω πνεῦμα εἰς ὑμᾶς, καὶ ζήσεσθε. 86.t π ὅτι εἰς οὐρανοὺς ἀνελεύσεται- 86.1 Δαυιδ ἐν τῷ μ ψαλμῷ λέγει· Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος. 86.2 Καὶ Ἀμωσ λέγει· Ὁ οἰκοδομῶν εἰς οὐρανὸν τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ. 87.t πζ ὅτι αὐτὸς ἦν ὁ κηρύξας- 87.1 Ησαΐας λέγει· Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμέ, οὗ εἵνεκεν ἔχρισέ με· εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέ με, κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἄφεςιν καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν, καλέσαι ἐνιαυτὸν Κυρίῳ δεκτὸν καὶ ἡμέραν ἀνταποδώσεως τῷ Θεῷ ἡμῶν. 87.2 Καὶ πάλιν· Γνώσεται ὁ λαός μου τὸ ὄνομά μου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅτι ἐγὼ εἶμι αὐτὸς ὁ λαλῶν· πάρειμι ὡς ὠραῖος ἐπὶ τῶν ὠραίων, ὡς εὐαγγελιζόμενος ἀκοὴν εἰρήνης, ἀκουστὴν ποίων τὴν σωτηρίαν σου. 88.t πη ὅτι ἐν πάσῃ τῇ γῆ τὸ ὄνομα αὐτοῦ- 88.1 Ζαχαρίας λέγει· Καὶ ἔσται ὅσοι ἐὰν καταλειφθῶσιν ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν τῶν ἐλθόντων ἐπὶ Ἰερουσαλημ, ἀναβήσονται κατ' ἐνιαυτὸν προσκυνῆσαι Κυρίῳ παντοκράτορι. 88.2 Καὶ Ἰεζεκιηλ λέγει· Καθαριῷ ὑμᾶς, καὶ τὸ πνεῦμά μου δώσω ἐν ὑμῖν. 88.3 Καὶ πάλιν· Δώσω αὐτοῖς καρδίαν ἑτέραν καὶ πνεῦμα καινὸν δώσω αὐτοῖς. 88.4 Καὶ Δαυιδ ἐν τῷ ιη ψαλμῷ λέγει· Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ. 88.5 Καὶ Ἰερεμίας λέγει· Δώσω αὐτοῖς ὁδὸν ἑτέραν καὶ καρδίαν ἑτέραν τοῦ φόβεισθαί με πάσας τὰς ἡμέρας. 89.t πθ ὅτι ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς οὐκ ἄφ' οὗ ἀνῆλθεν ἐκάθισεν, ἀλλὰ καὶ πρὸ τούτου- 89.1 Ησαΐας λέγει· Εἶδον τὸν Κύριον καθήμενον ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ καὶ ἐπηρμένου. 89.2 Καὶ Δαυιδ ἐν τῷ β λέγει· Ἐτοιμος ὁ θρόνος σου, Κύριε, καὶ ἀπὸ τότε, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ. 89.3 Καὶ πάλιν ἐν τῷ ρθ λέγει· Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. 89.4 Καὶ Ησαΐας λέγει· Ὁ οὐρανός μοι θρόνος, ἡ δὲ γῆ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μου. 90.t ὅτι κληθησόμεθα Χριστιανοί- 90.1 Ησαΐας λέγει· Ὁψονται ἔθνη τὴν δόξαν σου καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τὴν δικαιοσύνην σου, καὶ καλέσει σε τὸ ὄνομα τὸ καινόν, ὃ ὁ Κύριος ὀνομάσει αὐτῷ. 90.2 Καὶ πάλιν· Τοῖς δὲ δουλεύουσί μοι κληθήσεται ὄνομα καινόν, ὃ εὐλογηθήσεται ἐπὶ τῆς γῆς. 91.t α ὅτι καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ μετώπου σημείωσις προκατηγγέλετο- 91.1 Δαυιδ ἐν τῷ νθ ψαλμῷ λέγει· Ἔδωκας τοῖς φοβουμένοις σε σημείωσιν τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τόξου. 91.2 Καὶ Ησαΐας λέγει· Φανεροὶ ἔσονται οἱ σφραγιζόμενοι τὸν νόμον μαθεῖν. 91.3 Καὶ Ἰεζεκιηλ λέγει· Εἶπε Κύριος πρὸς τὸν ἄνδρα τὸν ἐνδεδυκότα τὸν ποδῆρη, δὸς τὴν σημείωσιν ἐπὶ τὰ μέτωπα τῶν ἀνδρῶν τῶν καταστεναζόντων καὶ κατωδυνωμένων ἐπὶ πάσαις ταῖς ἀδικίαις, καὶ διέλθετε μέσην τὴν Ἰερουσαλημ· καὶ κόπτετε καὶ μὴ φείσησθε καὶ μὴ ἐλεήσητε· πρεσβύτερον καὶ νεανίσκον καὶ γυναῖκα, νήπια θηλάζοντα πάντας ἐξαλείψατε· ἐπὶ δὲ πάντας ἐφ' οὓς ἐστὶ τὸ σημεῖόν μου μὴ ἐγγίσητε. 92.t β ὅτι τὸ ἐν τῷ Χριστῷ βάπτισμα προκατηγγέλετο- 92.1 Ησαΐας λέγει· Λούσασθε, καθαροὶ γίνεσθε, ἀφέλετε τὰς πονηρίας ὑμῶν ἀπὸ τῶν

ψυχῶν ὑμῶν ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου. 92.2 Καὶ πάλιν τρανώτερον· Τῇ ἡμέρᾳ ἐκεῖνῃ ἐπιδάμψει ὁ Θεὸς ἐν βουλῇ μετὰ δόξης ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ ὑψῶσαι καὶ δοξάσαι τὸ καταληφθὲν τοῦ Ἰσραὴλ ἐν Σιων, καὶ τὸ καταλειφθὲν ἐν Ἱερουσαλημ, ὅτι ἅγιοι κληθήσονται πάντες οἱ γραφέντες εἰς ζωὴν ἐν Ἱερουσαλημ· ὅτι ἐκπλυνεῖ Κύριος τὸν ῥύπον τῶν υἰῶν καὶ τῶν θυγατέρων Σιων καὶ τὸ αἷμα Ἱερουσαλημ ἐκκαθαριεῖ ἐκ μέσου αὐτῶν πνεύματι κρίσεως καὶ πνεύματι καύσεως. καὶ ἦξει, καὶ ἔσται πᾶς τόπος τοῦ ὄρους Σιων καὶ πάντα τὰ περικύκλω αὐτῆς σκιάσει νεφέλη ἡμέρας. Μαρτυρεῖ καὶ τὸ κατὰ νόμον δὲ τῶν Ἰουδαίων βάπτισμα. 93.t γ ὅτι προκατηγγέλετο ἡ δευτέρα παρουσία– 93.1 Μαλαχίας λέγει· Ἰδοὺ ἔρχεται Κύριος παντοκράτωρ· καὶ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ; ἢ τίς ὑποστήσεται ἐν τῇ ὄπτασίᾳ αὐτοῦ; διότι αὐτὸς εἰσπορεύσεται ὡς πῦρ χωνευτηρίου καὶ καθιεῖται χωνεύων καὶ καθαρίζων. 93.2 Καὶ πάλιν λέγει· Προσάξω ὑμᾶς ἐν κρίσει καὶ ἔσομαι μάρτυς ταχὺς ἐπὶ τοὺς φαρμακοὺς καὶ ἐπὶ τὰς μοιχαλίδας καὶ ἐπὶ τοὺς ὀμνύοντας ἐπὶ τῷ ὀνόματι μου ἐπὶ ψεῦδη. 94.t δ ὅτι κρινεῖ τὴν οἰκουμένην καὶ αὐτῷ ἡ κρίσις δοθήσεται– 94.1 Δαυιδ ἐν τῷ ε ψαλμῷ λέγει· Κρινεῖ Κύριος τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ. 94.2 Καὶ Ἰωηλ λέγει· Ἐγὼ ἦξω πάντα τὰ ἔθνη καὶ διακριθήσομαι πρὸς αὐτούς. Καὶ ἔσται ἔμπροσθεν αὐτοῦ πῦρ ἀναλίσκον, καὶ τὰ ὀπίσω αὐτοῦ ἀναπτομένη φλόξ· καὶ τὰ ὀπίσω αὐτοῦ πεδῖον ἀφανισμοῦ. 94.3 Καὶ πάλιν λέγει· Ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ συντριβήσονται λαοί. 94.4 Καὶ πάλιν λέγει· Ὅτι κρίσις τῷ Κυρίῳ πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ. 94.5 Καὶ Δαυιδ λέγει· Ἐθεώρουν ἐν ὄραματι τῆς νυκτὸς καὶ ἰδοὺ μετὰ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ ὡς υἱὸς ἀνθρώπου ἐρχόμενος καὶ ἕως τοῦ παλαιοῦ τῶν ἡμερῶν ἔφθασε· καὶ αὐτῷ ἐδόθη ἡ ἀρχὴ καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ βασιλεία, καὶ πάντες οἱ λαοί, φυλαί, γλώσσαι δουλεύουσιν αὐτῷ· ἡ ἐξουσία αὐτοῦ ἐξουσία αἰώνιος. 94.6 Καὶ Δαυιδ ἐν τῷ β ψαλμῷ λέγει· Κύριος εἶπε πρὸς με· υἱὸς μου εἶ σύ, σήμερον γεγέννηκά σε· αἴτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα τῆς γῆς. 94.7 Καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς ἐν τῷ οε ψαλμῷ λέγει· Γῆ ἐφοβήθη καὶ ἠσύχασεν ἐν τῷ ἀναστήναι εἰς κρίσιν τὸν Θεὸν τοῦ σῶσαι τοὺς πραεῖς τῆς γῆς· ὅτι ἐνθύμιον ἀνθρώπου ἐξομολογήσεται σοι. 95.t ε ὅτι ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη σκοτισθήσονται– 95.1 Ἰωηλ λέγει· Δώσω τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ ἐν τῇ γῆ κάτω, αἷμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ· καὶ ὁ ἥλιος μεταστραφήσεται εἰς σκότος καὶ ἡ σελήνη εἰς αἷμα πρὶν ἢ ἔλθειν τὴν ἡμέραν Κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ· καὶ ἔσται πᾶς ὃς ἂν ἐπικαλέσῃται τὸ ὄνομα Κυρίου σωθήσεται. 95.2 Καὶ πάλιν λέγει· Πάρεστιν ἡ ἡμέρα Κυρίου, ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα σκότους καὶ γνόφου, ἡμέρα νεφέλης καὶ ὀμίχλης. 95.3 Καὶ ὁ Ἐκκλησιαστής λέγει· Εὐφραίνου, νεανίσκε, ἐκ νεότητός σου, καὶ ἀπόστησον θυμὸν ἀπὸ καρδίας σου, καὶ μνήσθητι τοῦ κτίσαντός σε, ἕως οὗ μὴ ἔλθωσιν αἱ ἡμέραι τῆς κακίας σου, ἕως οὗ μὴ σκοτασθῇ ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη καὶ οἱ ἀστέρες, καὶ σκοτάσουσιν αἱ βλέπουσαι ἐν ταῖς ὁπαῖς. 96.t ὅτι οἱ οὐρανοὶ εἰλίσσονται– 96.1 Ησαΐας λέγει· Καὶ εἰλίσθησεται ὡς βιβλίον ὁ οὐρανός, καὶ πάντα τὰ ἄστρα πεσεῖται ὡς φύλλα ἐξ ἀμπέλου καὶ ὡς πίπτει φύλλα ἀπὸ συκῆς. 96.2 Καὶ ὁ Δαυιδ ἐν τῷ ρα ψαλμῷ λέγει· Κατ' ἀρχὰς σύ, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσιν οἱ οὐρανοί· αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμενεῖς, καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτούς, καὶ ἀλλαγῆ σονται. 96.3 Καὶ πάλιν Ησαΐας λέγει· Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσεται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσιν. 97.t ζ ὅτι πρὸ τῆς Χριστοῦ παρουσίας ἦξει ὁ Ἀντίχριστος– 97.1 Δαυιδ λέγει· Ὁπίσω τούτων ἀναστήσεται βασιλεὺς ἕτερος, ὃς ὑπεροίσει κακοῖς πάντας τοὺς ἔμπροσθεν· καὶ λόγους πρὸ τὸν ὑψιστον λαλήσει. ἡ ὅτι φονεύσει πολλούς– 98.1 Δαυιδ λέγει· Ἐθεώρουν καὶ τὸ κέρας ἐκεῖνο ἐποίει πόλεμον μετὰ τῶν ἁγίων. 99.t θ ὅτι τότε καιρὸς θλίψεως– 99.1 Δαυιδ λέγει· Ἔσται τότε καιρὸς θλίψεως, θλίψις οἷα οὐ γέγονεν τότε ἐν ἀνθρώποις. 100.t ρ ὅτι μετ' αὐτὸν καὶ πῶς ὁ Χριστός– 100.1 Ζαχαρίας λέγει· Ὅψονται τὸν υἱὸν

τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν· καὶ κόψονται φυλαὶ κατὰ φυλάς. 100.2 Καὶ Δαυιδ ἐν τῷ μθ ψαλμῷ λέγει· Ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐ παρασιωπήσεται· πῦρ ἐνώπιον αὐτοῦ καυθήσεται καὶ κύκλω αὐτοῦ καταιγὶς σφόδρα. 101.t ρα ὅτι τὸ σημεῖον τοῦ Χριστοῦ φανερόν ἔσται– 101.1 Ησαΐας λέγει· Τότε φανήσεται τὸ σημεῖον τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ συναγάγων οὐ κατὰ τὴν δόξαν κρινεῖ οὐδὲ κατὰ τὴν λαλιὰν ἐλέγξει. 102.t ρβ ὅτι τῆς βασιλείας οὐκ ἔξει πέρας– 102.1 Δανιηλ λέγει· Ἡ βασιλεία αὐτοῦ οὐ διαφθαρήσεται, καὶ λαῶ ἑτέρω οὐχ ὑπολειφθήσεται. 102.2 Καὶ Δαυιδ ἐν τῷ μδ ψαλμῷ λέγει· Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. 102.3 Καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς ἐν τῷ ρα λέγει· Σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν.